

VI.2.3.	Podsumowanie analizy opcji.....	24
VI.3.	Opis techniczny projektu	25
VI.4.	Zgodność projektu z wymaganiami dla rejestrów publicznych i wymiany informacji w formie elektronicznej.....	25
VI.5.	Zgodność projektu z minimalnymi wymaganiami dla systemów teleinformatycznych.	32
VII.	Wykonalność i trwałość instytucjonalna przedsięwzięcia.	43
VII.1.	Organizacja wdrożenia i późniejszej eksploatacji projektu.....	43
VII.2.	Planowane i przeprowadzone procedury przetargowe.....	43
VII.3.	Przygotowanie formalno-administracyjne przedsięwzięcia:	44
VII.3.1.	Wydane decyzje i pozwolenia.	44
VII.3.2.	Wymagane decyzje i pozwolenia i termin ich pozyskania.....	44
VII.3.3.	Harmonogram realizacji przedsięwzięcia.	44
VIII.	Finansowa trwałość projektu.	45
VIII.1.	Podstawowe założenia do analizy finansowej.....	45
VIII.2.	Nakłady inwestycyjne.	47
VIII.3.	Harmonogram rzeczowo-finansowy przedsięwzięcia.....	49
VIII.4.	Amortyzacja i nakłady odtworzeniowe.....	50
VIII.5.	Prognoza przychodów i kosztów operacyjnych przedsięwzięcia.....	50
VIII.6.	Zapotrzebowanie na kapitał obrotowy – w okresie realizacji oraz eksploatacji projektu.	52
VIII.7.	Prognoza rachunku zysków i strat projektu.	52
VIII.8.	Prognoza rachunku przepływów pieniężnych projektu.....	52
VIII.9.	Sytuacja finansowa Beneficjenta w okresie realizacji i eksploatacji projektu 53	
VIII.10.	Analiza wrażliwości.	53
VIII.11.	Podsumowanie analizy trwałości finansowej projektu.	54
IX.	Analiza kosztów i korzyści społecznych.	54
IX.1.	Charakterystyka kosztów i korzyści związanych z realizacją projektu. ...	55
IX.2.	Analiza kosztów i korzyści społecznych.	55
IX.2.1.	Efekty społeczne.....	55
IX.2.2.	Wyeliminowanie transferów.	55
IX.2.3.	Wycena czynników produkcji wg cen ukrytych i kosztu alternatywnego. 56	
IX.3.	Ocena efektywności społeczno-ekonomicznej.....	56
IX.4.	Analiza ryzyka.	56

Wstęp

Niniejszy dokument został opracowany na potrzeby wdrażania projektów informatycznych realizowanych w ramach 7. osi priorytetowej Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka – Społeczeństwo Informacyjne – Budowa Elektronicznej Administracji.

Przy opracowaniu niniejszych wytycznych korzystano m.in. z następujących dokumentów:

1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 ustanawiające przepisy ogólne dotyczące EFRR, EFS oraz FS i uchylające rozporządzenie (WE) 1260/1999.

2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1080/2006 z dnia 5 lipca 2006w sprawie EFRR, uchylające rozporządzenie (WE) 1783/1999.

3) NARODOWE STRATEGICZNE RAMY ODNIESIENIA 2007-2013 wspierające wzrost gospodarczy i zatrudnienie, NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI, Dokument zaakceptowany decyzją Komisji Europejskiej zatwierdzającą pewne elementy Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia – MRR maj 2007

4)Przewodnik do analizy kosztów i korzyści projektów inwestycyjnych (Fundusz Strukturalny – EFRR, Fundusz Spójności i ISPA).

5) Wytyczne dotyczące metodologii przeprowadzania analizy kosztów i korzyści. Dokument roboczy nr 4, sierpień 2006. Opracowany przez KOMISJĘ EUROPEJSKĄ, DYREKCJĘ GENERALNĄ ds. POLITYKI REGIONALNEJ

(ec.europa.eu/regional_policy/sources/docoffic/2007/working/wd4_cost_pl.pdf)

6) Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia 2007-2013 – Wytyczne w zakresie wybranych zagadnień związanych z przygotowaniem projektów inwestycyjnych, w tym projektów generujących dochód, Dokument Ministerstwa Rozwoju Regionalnego, 19 września 2007 r.

7) Wytyczne w zakresie kwalifikowania wydatków w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka, 2007-2013, 25 października 2007 r.

Wprowadzenie

W procesie przygotowania inwestycji istotną rolę odgrywa początkowy etap analiz, do których należy między innymi Studium wykonalności (ang. Feasibility study). Analizy wstępne pozwalają na ocenę zasadności realizacji inwestycji, możliwości jej przeprowadzenia i późniejszej eksploatacji oraz wybór najlepszej opcji inwestycyjnej.

Studium wykonalności pozwala uniknąć bezpośredniego przechodzenia od fazy koncepcyjnej – która często nie wymaga ponoszenia znaczących kosztów przez inwestora do fazy projektowej, wymagającej zaangażowania znacznych środków finansowych i nakładu pracy. Realizacja studium wykonalności jako dokumentu post-koncepcyjnego pozwala na bardziej szczegółowe określenie wymagań inwestora i beneficjentów projektu oraz istniejących ograniczeń, często eliminując tym samym konieczność realizacji wielu dodatkowych dokumentów okołoprojektowych i wpływając na większą precyzję dokumentów części projektowej.

Celem Studium Wykonalności jest:

- jasne zdefiniowane potrzeb odbiorców projektu;
- wybór najkorzystniejszego wariantu realizacji projektu;
- wstępne określenie zakresu przedsięwzięcia oraz jego kluczowych parametrów;
- oszacowanie nakładów inwestycyjnych, harmonogramu realizacji i finansowania inwestycji oraz źródeł pokrycia nakładów inwestycyjnych;
- analiza zasadności realizacji projektu ze względu na potrzeby grupy docelowej.

Studium wykonalności jest dokumentem przygotowywanym we wstępnej fazie inwestycji, zatem oszacowanie parametrów finansowych i technicznych inwestycji może wykazywać odchylenia od końcowych wartości rzędu 10-30%. Jeszcze raz podkreślić należy, że celem realizacji Studium Wykonalności jest przede wszystkim zbadanie zasadności realizacji projektu w proponowanym kształcie.

Słownik pojęć

Na potrzeby Wytycznych stosuje się poniższe definicje wskazane w wytycznych MRR:

Analiza efektywności kosztowej: jest to metoda oceny projektów, którą stosuje się wtedy, gdy zmierzenie korzyści w kategoriach pieniężnych nie jest praktycznie możliwe. Polega ona zazwyczaj na wyliczeniu jednostkowego kosztu korzyści. Warunkiem przeprowadzenia takiej analizy jest możliwość skwantyfikowania korzyści; nie jest konieczne natomiast przypisanie korzyściom konkretnej ceny pieniężnej lub ekonomicznej wartości. Analiza kosztów i korzyści może zostać przeprowadzona przy zastosowaniu metodyki analizy efektywności kosztowej, w przypadku projektów, których korzyści nie mogą być zmierzone w kategoriach pieniężnych. W związku z tym, analiza efektywności kosztowej jest szczególnym typem analizy kosztów i korzyści.

Analiza ekonomiczna: analiza posługująca się wartościami ekonomicznymi, które odzwierciedlają wartości, jakie społeczeństwo byłoby gotowe zapłacić za określone dobro lub usługę. Analiza ekonomiczna wycenia wszystkie czynniki zgodnie z ich wartością użytkową lub kosztem alternatywnym dla społeczeństwa. Analiza ekonomiczna jest szczególnym rodzajem analizy kosztów i korzyści – przeprowadzana jest w drodze skorygowania wyników analizy finansowej o efekty fiskalne, efekty zewnętrzne oraz odchylenia cenowe (ceny rozrachunkowe).

Analiza finansowa: analiza mająca na celu ustalenie wartości wskaźników efektywności finansowej projektu, weryfikację trwałości finansowej projektu oraz ustalenie właściwego (maksymalnego) dofinansowania z funduszy UE. Dokonywana jest ona zazwyczaj z punktu widzenia właściciela infrastruktury. W przypadku, gdy właściciel i operator (np. infrastruktury) są odrębnymi podmiotami, można zastosować skonsolidowaną metodę analizy (patrz: analiza skonsolidowana). W analizie finansowej, w celu ustalenia wskaźników efektywności finansowej oraz wyliczenia luki w finansowaniu, stosuje się metodę zdyskontowanego przepływu środków pieniężnych (DCF).

Analiza kosztów i korzyści (ang. Cost-Benefit Analysis - CBA): schemat analityczny, mający na celu ustalenie, czy lub w jakiej mierze dany projekt zasługuje na realizację z publicznego lub społecznego punktu widzenia. Analiza kosztów i korzyści różni się od zwykłej oceny finansowej tym, że uwzględnia wszystkie zyski (korzyści) i straty (koszty), niezależnie od tego, kto je ponosi (również jako Analiza K/K). Analiza K/K przybiera często postać analizy ekonomicznej, w której koryguje się wyniki analizy finansowej o efekty fiskalne, efekty zewnętrzne oraz odchylenia cenowe. Wyniki analizy K/K można wyrazić na wiele sposobów, w tym w postaci wewnętrznej stopy zwrotu, bieżącej wartości netto i współczynnika korzyści-koszty.

Analiza ryzyka: badanie prawdopodobieństwa tego, że projekt wygeneruje określone wyniki, jak również ustalanie najbardziej prawdopodobnego przedziału odchyień tych wyników od wartości reprezentującej najbardziej dokładny ich szacunek. Analiza ryzyka daje lepszą podstawę do oceny stopnia ryzykowności określonego projektu indywidualnego lub stosunkowego ryzyka obciążającego alternatywne projekty niż analiza wrażliwości.

Analiza skonsolidowana: szczególne podejście w ramach analizy finansowej, stosowane w przypadku projektów realizowanych w systemie kilku podmiotów, w których: (a) obok beneficjenta występuje operator (system beneficjent – operator), przy czym operator to podmiot odpowiedzialny za eksploatację majątku powstałego lub zmodernizowanego w wyniku zrealizowanych przez beneficjenta umów związanych z przeprowadzaniem projektem inwestycyjnym. Operator może stać się właścicielem majątku wytworzonego w ramach powyższych umów. (b) występuje wiele podmiotów (system wielu podmiotów).

W przypadku analizowania projektu, w którego realizację zaangażowany jest więcej niż jeden podmiot, rekomendowane jest przeprowadzenie analizy dla projektu oddzielnie z punktu widzenia każdego z tych podmiotów (np. gdy projekt budowy platformy e-usług jest realizowany przez jednostkę administracji publicznej oraz przedsiębiorstwo – właściciela łączy przesyłowych lub właściciela infrastruktury serwerowej), a następnie sporządzenie analizy skonsolidowanej (tzn. ujęcie przepływów wcześniej wyliczonych dla podmiotów zaangażowanych w realizację projektu i wyeliminowanie wzajemnych rozliczeń między tymi podmiotami związanych z realizacją projektu). Dla potrzeb dalszych analiz (analizy ekonomicznej oraz analizy wrażliwości i ryzyka) należy wykorzystywać wyniki analizy skonsolidowanej.

Analiza trwałości finansowej: ma na celu weryfikację tego, czy zasoby finansowe wystarczą na pokrycie wszystkich wydatków finansowych, rok po roku, na przestrzeni całego okresu odniesienia. Trwałość finansowa inwestycji zostaje potwierdzona, jeśli skumulowane przepływy pieniężne netto nie są ujemne w żadnym z analizowanych lat. Ponadto, trwałość finansowa powinna zostać zbadana w odniesieniu do beneficjenta/operatora.

Analiza wrażliwości: technika analityczna umożliwiająca systematyczne badanie tego, co dzieje się z wynikami projektu w sytuacji, kiedy zdarzenia odbiegają od ich wartości szacunkowych ustalonych na etapie planowania. Polega ona na określeniu wpływu zmiany pojedynczych zmiennych krytycznych o określoną procentowo wartość, na wartość finansowych i ekonomicznych wskaźników efektywności projektu. Istotą analizy wrażliwości jest to, iż zmianie poddawana być powinna tylko jedna zmienna, podczas gdy inne parametry powinny pozostać niezmiennione.

Beneficjent: osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, korzystająca z publicznych środków wspólnotowych i publicznych środków krajowych na podstawie umowy o dofinansowanie projektu zawartej przez właściwego ministra, jeśli pełni funkcję Instytucji Zarządzającej albo Instytucji Pośredniczącej,.

Bieżąca wartość netto (NPV): suma otrzymana po pomniejszeniu zdyskontowanej wartości oczekiwanych kosztów inwestycji o zdyskontowaną wartość oczekiwanych korzyści. W ramach analizy finansowej wylicza się finansową bieżącą wartość netto - FNPV. Wyróżnia się finansową bieżącą wartość netto inwestycji (FNPV/C), która jest sumą zdyskontowanych strumieni pieniężnych netto generowanych przez projekt oraz finansową bieżącą wartość netto kapitału (FNPV/K), będącą sumą zdyskontowanych strumieni pieniężnych netto wygenerowanych dla beneficjenta w wyniku realizacji rozważanej inwestycji.

W ramach analizy ekonomicznej ustala się ekonomiczną bieżącą wartość netto - ENPV. Ekonomiczna bieżąca wartość netto inwestycji (ENPV) jest różnicą ogółu zdyskontowanych korzyści i kosztów związanych z projektem. Szczegółowy zakres przepływów pieniężnych uwzględnianych w celu wyliczenia poszczególnych wskaźników oraz wzory dla ich wyliczenia przedstawiono w tekście.

Ceny bieżące: (Ceny nominalne) są to ceny występujące faktycznie w danym czasie. Ceny takie uwzględniają efekt ogólnej inflacji i należy je odróżniać od cen stałych.

Ceny rozrachunkowe (ukryte – ang. shadow prices): alternatywny koszt dóbr, który zazwyczaj różni się od cen rynkowych i od wysokości regulowanych taryf. Użycie cen rozrachunkowych we wstępnej ocenie projektu pozwala ująć w bardziej adekwatny sposób rzeczywiste koszty nakładów i rzeczywiste korzyści dla społeczeństwa.

Ceny stałe: ceny według roku bazowego, stosowanie których pozwala wyeliminować wpływ inflacji na dane ekonomiczne. Należy odróżniać je od cen bieżących.

Crossfinancing: finansowanie krzyżowe. Finansowanie części projektu ze środków pochodzących z innego rodzaju funduszu.

Dostępność cenowa taryf: zasada ta oznacza, iż poziom taryf powinien uwzględniać zdolność gospodarstw domowych do płacenia za usługi. Poziom taryf może zostać ustalony poprzez odniesienie się do określonego procentu dochodu do dyspozycji gospodarstw domowych. Metodologię ustalania wartości dochodu rozporządzalnego przedstawiono w rozdziale 11 określającym wytyczne do przygotowania inwestycji w zakresie środowiska współfinansowanych przez Fundusz Spójności i Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego w latach 2007-2013”.

Duże projekty: zgodnie z zapisami art. 39 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 są to operacje o całkowitym koszcie przekraczającym 25 mln EUR w przypadku środowiska naturalnego oraz 50 mln EUR w przypadku pozostałych dziedzin.

Dyskontowanie: proces dostosowywania przyszłej wartości kosztu lub korzyści do ich obecnej wartości przy użyciu stopy dyskontowej, w celu ujęcia kosztu pieniądza w czasie, tzn. na drodze przemnożenia przyszłej wartości kosztu lub korzyści przez współczynnik dyskontowy, który maleje wraz z upływem czasu.

Efekty zewnętrzne: w analizie projektów efekt zewnętrzny jest to rezultat projektu odczuwany przez jego otoczenie i stąd nie uwzględniony w ewaluacji projektu jako takiego. Ogólnie rzecz biorąc, efekt zewnętrzny występuje wtedy, gdy fakt produkcji lub konsumpcji dobra lub usługi przez jedną jednostkę gospodarczą ma bezpośredni wpływ na poziom dobrobytu producentów lub konsumentów wchodzących w skład innej jednostki. Efekty zewnętrzne mogą być pozytywne lub negatywne.

Jednostka sektora finansów publicznych: jednostka wymieniona w art. 4 Ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych z późn. zm.

Koszty operacyjne: dla potrzeb ustalania wskaźników efektywności finansowej oraz wyliczania wartości dofinansowania przyjmuje się, że są to koszty poniesione w związku z realizacją i eksploatacją inwestycji, w tym koszty zwykłej i nadzwyczajnej eksploatacji, jednak z wyłączeniem amortyzacji i kosztów kapitałowych.

Metoda/zasada kasowa: metoda rachunkowości polegająca na ujmowaniu operacji księgowych tylko wtedy, gdy następuje wpływ środków pieniężnych lub ponoszone są wydatki. Zasadę tę należy odróżniać od zasady memoriału.

Nakłady inwestycyjne: nakłady poniesione na realizację projektu, do momentu oddania do użytkowania majątku powstałego w wyniku realizacji projektu; nakłady inwestycyjne dotyczące realizacji projektu to nakłady ponoszone w okresie realizacji projektu (na poszczególnych jego etapach), niezbędne do realizacji projektu, a więc mające z projektem bezpośredni lub pośredni związek, obejmujące zarówno wydatki kwalifikowalne, jak i niekwalifikowalne ponoszone w związku z realizacją projektu, dozwolone na mocy obowiązujących przepisów.

Nakłady odtworzeniowe: nakłady inwestycyjne ponoszone w okresie eksploatacji projektu (po zakończeniu jego realizacji), przeznaczone na odtworzenie lub ulepszenie pewnych elementów projektu i powiększające wartość tych elementów majątku powstałego w wyniku realizacji projektu, których dotyczą.

Okres odniesienia: okres, za który należy sporządzić prognozę przepływów pieniężnych generowanych przez analizowany projekt, liczony od ostatniego roku poniesienia wydatków związanych z faktyczną realizacją projektu.

Okres referencyjny: patrz: okres odniesienia

Plan inwestycyjny: zestawienie wartości i kategorii nakładów inwestycyjnych, w tym nakładów odtworzeniowych; plan inwestycyjny może być zestawiany dla danego projektu lub dla całego podmiotu (lub działalności gospodarczej). Plan inwestycyjny jest sporządzany w ramach analizy finansowej projektu, w celu określenia całkowitych nakładów inwestycyjnych projektu.

Projekt: operacja o jasno określonych celach, składająca się z całej serii robót, działań lub usług, której celem jest wykonanie niepodzielnego zadania, posiadającego sprecyzowany charakter gospodarczy lub techniczny. Zespoły działań tworzących projekt powinny zachować spójny i skoordynowany charakter i prowadzić do ściśle określonego celu. W ramach projektu operuje się również następującymi pojęciami:

- etap projektu – jest technicznie i finansowo niezależny i cechuje się własną efektywnością;

- grupa projektów – powstaje wówczas, gdy projekty o mniejszej wartości bądź wielkości zostają ze sobą połączone (zgrupowane) w jeden duży projekt. Może to nastąpić, jeżeli projekty te są ze sobą odpowiednio powiązane; projekty można uznać za powiązane, jeżeli są zlokalizowane na tym samym obszarze / wzdłuż tego samego korytarza transportowego, są częścią ogólnego planu dla obszaru / korytarza transportowego, są nadzorowane przez tę samą instytucję, w przypadku, gdy są one realizowane przez różne podmioty. W przypadku grupowania, należy sporządzić odpowiednie analizy w ramach studium wykonalności dla całego projektu, jak również dla poszczególnych projektów zgrupowanych w jeden projekt.

Projekt indywidualny: zgodnie z art. 28 ust. 1, pkt 1 znowelizowanej ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, to projekt o strategicznym

znaczeniu dla realizacji programu, wskazany przez instytucję zarządzającą zgodnie z kryteriami zatwierdzonymi przez Komitet Monitorujący.

Projekt inwestycyjny: projekt zdefiniowany jak wyżej, zakładający realizację określonej inwestycji.

Projekt generujący dochód: w myśl art. 55 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 są to wszelkie operacje obejmujące inwestycję w infrastrukturę, korzystanie z której podlega opłatom ponoszonym bezpośrednio przez korzystających oraz wszelkie operacje pociągające za sobą sprzedaż gruntu lub budynków lub dzierżawę gruntu lub najem budynków, lub wszelkie inne odpłatne świadczenie usług.

Przychód netto (dochód): jest to różnica między oczekiwanymi przychodami (w przypadku ostatniego roku okresu odniesienia powiększonymi o wartość rezydualną) oraz oczekiwanymi kosztami operacyjnymi spodziewanymi w trakcie realizacji projektu oraz w późniejszym okresie funkcjonowania. Ze względu na fakt, że w ramach analiz projektu wnioskodawca posługuje się na ogół metodą kasową, odnosząc powyższe pojęcia do zasad rachunkowości można przyjąć, że przychody i wartość rezydualna są tożsame z wpływami, a koszty operacyjne są tożsame z wydatkami.

Różnicowy model finansowy: model finansowy sporządzany dla projektu, w którym zestawia się przepływy pieniężne dla scenariusza „podmiot (lub działalność gospodarcza) z projektem” oraz scenariusza „podmiot (lub działalność gospodarcza) bez projektu” i poprzez porównanie tych przepływów ustala się przepływy różnicowe, stanowiące podstawę między innymi dla ustalenia wskaźnika luki w finansowaniu, wartości dofinansowania projektu oraz ustalenia wartości wskaźników efektywności finansowej projektu.

Stopa dyskontowa: stopa, przy użyciu której przyszłe wartości sprowadza się do wartości bieżącej.

Trwałość finansowa: zapewnienie, że realizacja projektu i jego eksploatacja w okresie referencyjnym nie zostanie zagrożona z uwagi na płynność finansową Beneficjenta i Operatora.

Trwałość instytucjonalna: zapewnienie, że Beneficjent posiada odpowiednie zasoby, zdolności, uzyskał odpowiednie pozwolenia i licencje, oraz odpowiednio przygotował się organizacyjnie do realizacji i eksploatacji projektu. Ponadto w okresie referencyjnym nie może dojść do zmiany charakteru własności lub do zaprzestania użytkowania elementów infrastruktury nabytych w ramach projektu.

Trwałość techniczna projektu: zapewnienie, że projekt w okresie referencyjnym pozostanie w stanie technicznie nie pogorszonym, ale też – że projekt nie zostanie w okresie referencyjnym poddany znaczącej modyfikacji, tj. mającej wpływ na charakter lub warunki realizacji projektu lub powodującej uzyskanie nieuzasadnionej korzyści przez Beneficjenta.

Wartość rezydualna: wartość bieżąca netto majątku w ostatnim roku okresu odniesienia przyjętego do analizy, obliczana jako wartość bieżąca przewidywanych przepływów pieniężnych netto w tych latach gospodarczego życia projektu, które wykraczają poza okres odniesienia.

Wewnętrzna stopa zwrotu (IRR): stopa dyskontowa, przy której bieżąca wartość netto strumienia kosztów i korzyści równa jest 0. W ramach analizy finansowej ustalana jest finansowa stopa zwrotu (FRR). Natomiast w ramach analizy ekonomicznej, kiedy szacunki dokonywane są na podstawie cen rozrachunkowych, otrzymujemy ekonomiczną stopę zwrotu (ERR). Wewnętrzną stopę zwrotu porównuje się z wysokością wskaźnika wzorcowego, aby ocenić efektywność proponowanego projektu. Szerzej kwestię finansowej i ekonomicznej wewnętrznej stopy zwrotu opisano w odpowiednich podrozdziałach części Wytycznych poświęconych tym analizom. Szczegółowy zakres przepływów pieniężnych uwzględnianych w celu wyliczenia poszczególnych wskaźników oraz wzory dla ich wyliczenia przedstawiono w tekście.

Wskaźnik „luki w finansowaniu”: jest to ta część zdyskontowanych nakładów inwestycyjnych poniesionych na realizację projektu, która nie jest pokryta sumą zdyskontowanych dochodów z projektu.

Wynagrodzenie ukryte: wynagrodzenie odzwierciedlające rzeczywisty alternatywny koszt pracy, o poziomie innym (na ogół niższym) niż wynagrodzenie obserwowane w gospodarce (tzw. wynagrodzenie finansowe), na skutek zniekształceń rynku pracy (takich jak płace minimalne, świadczenia z tytułu bezrobocia, itp.) W przypadku występowania wysokiego przymusowego bezrobocia, wynagrodzenie ukryte można obliczyć według następującego wzoru:

$$SW = FW \cdot (1-u) \cdot (1-t),$$

gdzie:

SW oznacza wynagrodzenie ukryte

FW oznacza wynagrodzenie finansowe (rynkowe, obserwowane w gospodarce)

u oznacza regionalny wskaźnik stopy bezrobocia

t oznacza stawkę wpłat z tytułu ubezpieczenia społecznego i innych podatków dotyczących wynagrodzenia.

Zwykle oczekiwana rentowność: występuje wówczas, gdy projekt generuje dochód w wysokości pozwalającej na pokrycie alternatywnego kosztu wkładu w projekt (czyli najlepszego alternatywnego zwrotu, uzyskanego przez siłę roboczą, zarządzanie i kapitał własny inwestora).

Studium wykonalności

I. Podsumowanie

W rozdziale tym należy umieścić skrótowy przegląd kluczowych informacji o projekcie, takich jak:

1. Cele projektu
2. Rezultaty projektu
3. Produkty projektu
4. Przewidywane nakłady inwestycyjne
5. Harmonogram realizacji projektu oraz jego trwałość
6. Wykonalność techniczna i instytucjonalna projektu
7. Beneficjenci końcowi
8. Wnioski z analizy prawnej i instytucjonalnej
9. Wnioski z analizy finansowej i ekonomicznej
10. Wpływ na polityki horyzontalne UE

Rozdział ten powinien w prosty sposób przedstawiać podstawowe wyniki studium. Winien on być zrozumiały dla osób bez specjalistycznego przygotowania.

II. Podstawowe informacje o projekcie.

II.1. Geneza i istota projektu.

W niniejszym punkcie należy krótko wyjaśnić:

- w jaki sposób powstała idea realizacji projektu;
- na jakie problemy, potrzeby społeczne odpowiada planowane przedsięwzięcie;
- na czym polega planowane przedsięwzięcie;
- powiązanie z dokumentami strategicznymi

II.2. Tytuł projektu.

W niniejszym punkcie należy określić tytuł projektu – w sposób zwięzły, jasny i w pełni oddający sens i charakter planowanego projektu.

II.3. Cel projektu.

W niniejszym punkcie należy skrótowo naświetlić cele, które mają zostać osiągnięte dzięki realizacji projektu. Należy w skrócie wykazać zgodność celów projektu z celami 7. osi priorytetowej Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka oraz samego Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka.

Szczegółowa analiza celów projektu, ich zgodność z celami dokumentów strategicznych i Programem Operacyjnym Innowacyjna Gospodarka zostanie przedstawiona w dalszej części studium wykonalności.

II.4. Lokalizacja projektu.

Jako lokalizację projektu należy wskazać zarówno lokalizację elementów infrastruktury, która powstanie jako efekt realizacji projektu, jak i planowany zasięg terytorialny projektu – obszar (cały kraj / inne), na którym wykorzystywane będą produkty (system informatyczny, platforma e-usług itp.) powstałe w wyniku realizacji projektu.

II.5. Odbiorcy ostateczni projektu.

W niniejszym punkcie należy krótko opisać grupę odbiorców ostatecznych projektu – określić, kto będzie korzystać z infrastruktury teleinformatycznej, systemów informatycznych, platform e-usług, które powstaną w wyniku realizacji projektu. Należy również wykazać zgodność grupy odbiorców ostatecznych projektu z grupą określoną w 7 osi PO IG.

III. Charakterystyka podmiotów odpowiedzialnych za realizację przedsięwzięcia.

III.1. Dane formalne i administracyjne Beneficjenta i Operatora.

W punkcie tym należy umieścić następujące informacje o podmiotach biorących udział w realizacji projektu:

- adres podmiotu;
- forma organizacyjna, prawna podmiotu;
- osoby odpowiedzialne za koordynację prac nad projektem ze strony podmiotu – dane kontaktowe.

III.2. Stosunki prawno – własnościowe między poszczególnymi stronami projektu.

Punkt nie dotyczy projektów, w których realizacji uczestniczy tylko jeden podmiot.

W przypadku realizacji projektu przez kilka podmiotów, należy określić:

- podstawę prawną współpracy (np. umowa konsorcjum);
- relacje finansowe między podmiotami obowiązujące w ramach projektu, zapisane w umowie konsorcjum;
- zakres praw i obowiązków każdej ze stron (według zapisów umownych);
- inne istotne uregulowania umowne między partnerami projektu;
- warunki rozwiązania współpracy.

III.3. Doświadczenie stron projektu

Należy określić dotychczasowe doświadczenie poszczególnych stron projektu w realizacji projektów podobnego typu i wielkości oraz projektów finansowanych z funduszy strukturalnych.

IV. Analiza otoczenia projektu.

IV.1. Analiza otoczenia społeczno - gospodarczego

W punkcie tym należy określić **kluczowe dla projektu dane społeczne, gospodarcze, demograficzne, ekonomiczne, finansowe** – tak, aby możliwe było zrozumienie problemów, które dany projekt powinien rozwiązać.

Projekty realizowane w ramach 7. Osi priorytetowej PO IG będą projektami realizowanymi co najmniej na szczeblu ponadregionalnym, a ich celem jest dalsza rozbudowa i integracja ogólnokrajowej infrastruktury teleinformatycznej administracji publicznej, stanowiącej zaplecze dla spójnej realizacji usług elektronicznych. Umożliwi ona nie tylko przesyłanie danych między poszczególnymi platformami, rejestrami elektronicznymi i samymi urzędami, integrując jednostki administracji publicznej, ale też zapewni zestaw niezbędnych usług horyzontalnych wspomagających świadczenie elektronicznych usług publicznych, m.in. dzięki systemowi elektronicznego poświadczenia tożsamości (eID). Istotnym obszarem interwencji będzie również tworzenie i rozwój polskich zasobów cyfrowych w Internecie, w szczególności zasobów o istotnym znaczeniu dla konkurencyjności polskiej gospodarki w UE, rozwoju przedsiębiorczości oraz zwiększenia spójności społecznej i gospodarczej. Podstawowym zadaniem w tym zakresie będzie przebudowa i integracja rejestrów państwowych w celu zapewnienia bezpiecznego i skutecznego dostępu do zawartych w nich danych oraz rozwój systemów udostępniania informacji publicznej. Stąd analiza powinna precyzyjnie odnosić się do obszarów tematycznych, w których wdrażane będą rozwiązania projektu, pomijając wszelkie dane nieistotne z punktu widzenia tematu projektu.

IV.2. Zidentyfikowane problemy.

Punkt ten powinien zawierać opis i analizę problemów, które dotyczą bezpośrednich i pośrednich beneficjentów. Naświetlone problemy powinny mieć związek z przeprowadzoną analizą otoczenia. Następnie należy zaprezentować te problemy, które są związane z projektem będącym przedmiotem studium wykonalności – ich określić, które z nich mogą zostać przynajmniej częściowo rozwiązane dzięki realizacji projektu.

IV.3. Analiza SWOT.

Proponuje się przeprowadzenie analizy SWOT zgodnie z praktyką w tym zakresie – dla projektu oraz dla inwestora w obszarze związanym z realizowanym projektem.